09/06/2020

Το “Καλέ Παναΐρ” του Διδυμοτείχου εορτάστηκε και φέτος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Το “Καλέ Παναΐρ” της Καστροπολιτείας του Διδυμοτείχου για την τριήμερη εορτή της Πεντηκοστής εορτάστηκε και φέτος στην Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου.

Οι φετινές εκδηλώσεις

Φέτος λόγω των περιοριστικών μέτρων, που επιβάλλουν οι υγειονομικές αρχές, λόγω της πανδημίας, ο εορτασμός στο Κάστρο του Διδυμοτείχου περιορίστηκε στο εκκλησιαστικό μέρος. Το απόγευμα του Σαββάτου, παραμονή της Πεντηκοστής εψάλη χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνού ο Πανηγυρικός Εσπερινός στον πανηγυρίζοντα μεταβυζαντινό Ναό του Σωτήρος Χριστού, ο οποίος ανηγέρθη το 1846 πάνω στα ερείπια της παλαιολογείου εποχής Μονής του Παντοκράτορος Χριστού, όπου φυλάσσονται οι θαυματουργές εικόνες του Χριστού και της Παναγίας.

Το πρωί της Κυριακής της Πεντηκοστής του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας, στον ίδιο Ναό, προέστη ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος σε Εγκύκλιο του επί τη εορτή της Πεντηκοστής, μεταξύ άλλων, γράφει· «...Ἡ Ἐκκλησία κυοφορεῖ τόν Ἀληθινό Παράκλητο πάντοτε καί χωρίς διακοπές. Ὅπως ἡ κυρία Θεοτόκος κυοφόρησε τό Χριστό καί αὐτό τήν ἀνέδειξε Μητέρα τοῦ Κόσμου, οὕτω καί ἡ Ἐκκλησία κυοφορεῖ τόν Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, καί αὐτό τή διακρίνει ἀπό κάθε ἄλλη θρησκευτική δομή, ἀφοῦ Αὐτή γίνεται τό δοχεῖο τῆς Χάριτος καί τοῦ Ἁγιασμοῦ· ὁ μοναδικός χῶρος ὅπου οἱ ἄνθρωποι βρίσκουν ζωή καί σωτηρία. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει μόνον ἐπειδή ὑπάρχει τό Ἅγιο Πνεῦμα. Μία Ἐκκλησία χωρίς Ἅγιο Πνεῦμα δέν εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Εἶναι μία ὁμάδα ἀνθρώπων, ἐνδεχομένως καλῶν καί ἠθικῶν, πού ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια καί τή σωτηρία τους μέσα στό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας καί στό ψέμα τοῦ ἀνθρώπινου ἐγωϊσμοῦ... Τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι νά κάνει τίς ἐπαγγελίες καί τίς ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ πραγματικότητα. Χωρίς τό Ἅγιο Πνεῦμα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ θά ἦταν ὄμορφη διδασκαλία, συμπαθής φιλοσοφία, πού θά χωνεύονταν ἀπό τόν ἀδηφάγο χρόνο καί θά παρέμενε ἁπλῶς καταχωρημένη σέ κάποια ξεχασμένα βιβλία σκονισμένων βιβλιοθηκῶν. Ἡ δύναμη καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετατρέπουν τόν Χριστό σέ ζωή καί τόν λόγο Του σέ ἐμπειρία καί βίωμα. Μόνο στήν Ἐκκλησία, ὅπου ἀναπαύεται τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὁ Χριστός εἶναι Σωτήρας καί Λυτρωτής. Ἐκτός Ἐκκλησίας ὁ Χριστός εἶναι ἕνας διδάσκαλος, ἕνας φιλόσοφος, ἕνα ἱστορικό πρόσωπο ἀνάμεσα σ' ὅλα τά ὑπόλοιπα πού κάποτε ἔλαμψαν στό προσκήνιο τῆς ἱστορίας... Σήμερα, λοιπόν, αὐτή ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, ἀγαπητοί, ἄς γίνει ἀφορμή μετανοίας καί φρονήσεως. Ἄς σκύψουμε μέ ἀληθινή ταπείνωση ἐνώπιον τοῦ γεγονότος τῆς ἐπιδημίας τοῦ Παρακλήτου γιά νά ἀξιωθοῦμε νά μᾶς ἀγγίξει ἡ πύρινη γλώσσα καί ἡ αὔρα τῆς παρουσίας Του. Τότε ἡ φωτιά τῆς δικῆς Του δύναμης θά μᾶς ὁδηγήσει στά μονοπάτια τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, τῆς τωρινῆς καί τῆς αἰώνιας πού ἀναμένεται, θά ἐπουλώσει στίς μικρές καί μεγάλες ἀδυναμίες μας, θά μᾶς ἐνδυναμώσει γιά νά σηκωθοῦμε ἀπό τίς πτώσεις μας καί θά μᾶς ἁγιάζει διαρκῶς μέ τήν Χάρη Του».

Ακολούθησε ο Εσπερινός της Γονυκλισίας και η πάνδημη λιτάνευση των ιερών εικόνων του Χριστού και της Παναγίας στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου, όπου εναπετέθηκαν προς προσκύνηση. Την επόμενη, Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Αθανασίου της Ευχαριστιακή Συνάξεως προέστη ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας και μετά το πέρας της Θεία Λειτουργίας και πάλι οι ιερές εικόνες μεταφέρθησαν λιτανευτικώς στο Ναό του Σωτήρος Χριστού με τη συνοδεία πλήθους πιστών, που όπως και την προτεραία, κρατούσαν σύμφωνα με την παράδοση κλαριά καρυδιάς.

Στις λατρευτικές εκδηλώσεις παρέστησαν οι Βουλευτές Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης και Σταύρος Κελέτσης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Στρατηγός Ιωάννης Βασιλάκης, ο Διοικητής της 30ής Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Γεώργιος Διβάρης, ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Διδυμοτείχου Χρήστος Καπετανίδης, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητος Διδυμοτείχου Χρήστος Γκρέμος, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και εκπρόσωποι φορέων.

Δήλωση Σεβασμιωτάτου

Σε σχετική δήλωσή του ο Σεβασμιώτατος στον τοπικό τύπο, με αφορμή τον εορτασμό, σημείωσε:

“**Η ανάμνηση ενός γεγονότος θαυμαστού και μεγάλου, το οποίο «ειργάσατο η ανεξιχνίαστος και πανσθενουργός Πρόνοια του Θεού», όπως αυτό της διάσωσης του Κάστρου του Διδυμοτείχου το 1205, μετά από πολυήμερη πολιορκία των Φράγκων, για την τοπική κοινωνία αποτελεί πνευματικό κεφάλαιο ανεκτίμητης αξίας και τιμαλφή κληρονομιά, η οποία μεταδιδομένη από γενεάς εις γενεά, διδάσκει και φρονηματίζει, προάγει και ζωογονεί. Και τούτο διότι η εξέλιξη και η πρόοδος η αληθινή εξαρτώνται, κατά κύριο λόγο, από την γνώση και την εμβάθυνση στην προγονική πνευματική κληρονομιά, που παρέλαβαμε. Μέσα από αυτές τις εορταστικές εκδηλώσεις του λαού μας αναζή το παρελθόν, ζωογονείται το παρόν και δημιουργείται το μέλλον**” .

Το ιστορικό της διάσωσης του Κάστρου

Την ταραγμένη περίοδο που ακολούθησε την κατάληψη της Πόλης από τους Φράγκους (1204) διαπιστώνεται ότι σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε το Διδυμότειχο, ως Κάστρο και ως περιοχή, καθώς δέχθηκε πρόσφυγες από την Κωνσταντινούπολη, την Αδριανούπολη, την Φιλιππούπολη και άλλες περιοχές της Θράκης. Δεν είναι τυχαίο που η ισχυρή αριστοκρατία της εποχής επέλεξε το Διδυμότειχο για να

ανασυγκροτήσει τις στρατιωτικές δυνάμεις της αυτοκρατορίας. Ακόμη και ο Πατριάρχης Ιωάννης Ι΄ Καματηρός (1198 – 1206), όταν οι Φράγκοι μπήκαν στην Βασιλεύουσα το 1204, επέλεξε ως τόπο καταφυγής το Διδυμότειχο, όπου και εξεμέτρησε το ζην το 1206.

Το 1205 μετά από αποτυχημένη προσπάθεια ανακατάληψης της Αδριανούπολης, οι Φράγκοι στράφηκαν προς το Διδυμότειχο το οποίο πολιόρκησαν για πολλές εβδομάδες. Η γενική έφοδος ορίστηκε να γίνει ανήμερα της Πεντηκοστής. Όλος ο λαός του Διδυμοτείχου τότε προσήλθε στην Μονή του Παντοκράτορος Χριστού και προσευχήθηκε στις εικόνες του Χριστού και της Παναγίας. Μαζί τους ήταν και ο παρεπιδημών Πατριάρχης Ιωάννης Καματηρός. Οι δεήσεις των κατοίκων του Φρουρίου εισακούσθηκαν. Καθώς τίποτα δεν προμήνυε κακοκαιρία, ξαφνικά άρχισε μια δυνατή νεροποντή, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να «φουσκώσουν» τα νερά του Ερυθροποτάμου, και να παρασύρουν τις πολιορκητικές μηχανές και το μεγαλύτερο μέρος του στρατού των πολιορκητών. Παρεπόμενο της νεροποντής ήταν να λυθεί η πολιορκία και οι εναπομείνασες δυνάμεις των Φράγκων, που διασώθηκαν, να αποχωρήσουν από την περιοχή.

Σχετικά με την πολιορκία του Διδυμοτείχου ο Νικήτας Χωνιάτης γράφει «…αφού παρέκαμψαν (οι Φράγκοι) την Ορεστιάδα (Αδριανούπολη), γιατί κατά τη γνώμη τους από όσα έπαθαν, τους φάνηκε ότι δεν ήταν δυνατό να κυριευθεί, αποφάσισαν να επιτεθούν στο Διδυμότειχο. Αφού στρατοπέδευσαν εκεί κοντά, ενισχύοντο για να πολιορκήσουν το φρούριο στο επόμενο διάστημα, και ετοιμάζονταν να μεταφέρουν τις πολιορκητικές μηχανές, για να το καταστρέψουν. Ενώ όμως, πάνω στον παροξυσμό αυτό των Λατίνων, δεν είχε δύσει ακόμη ο ήλιος, γέμισε με σύννεφα ο ουρανός και ραγδαία βροχή έπεσε από το Θεό στα πίσω μέρη του Διδυμοτείχου. Ο ποταμός Ερυθροπόταμος που ρέει δίπλα στο Φρούριο, λόγω της νεροποντής απλώθηκε και από μικρός έγινε μεγάλος, και ξαφνικά πλημμύρισε τις πεδιάδες καθώς και το στρατόπεδο των Λατίνων με ορμή χωρίς να το περιμένουν, με αποτέλεσμα να παρασύρει όπλα και μηχανές, άλογα και πολεμιστές, λες και χάνονταν μέσα στον Αχέροντα. Αν δεν υπήρχε ακόμη ο ακτινοβόλος ήλιος, αλλά ερχόταν το φοβερό σκότος της νύχτας, το περισσότερο τμήμα του στρατεύματος θα χανόταν. Από το εξαίσιο αυτό γεγονός, ένιωσαν κατάπληξη όσοι Λατίνοι μπορούσαν να σκεφθούν ψύχραιμα. Όσοι έτυχε να μην είναι εντελώς βουτηγμένοι στα αίματα, προτίμησαν από εκεί να φύγουν, και συμβούλευαν και στους άλλους να κάνουν το ίδιο. Αλλά και η υπόλοιπη στρατιά, επειδή θεώρησαν θαύμα αυτό που συνέβη, γρήγορα τα μάζεψαν και έφυγαν από εκεί».

Queen

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos

Queen
Photos